

عنوان مقاله:

ویژگی های ساختاری و دارویی گیاه پنیرک (مالوا نگلکتنا)

محل انتشار:

اولین همایش ملی تخصصی علوم کشاورزی و محیط زیست ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

مریم محمدی - کارشناس پژوهشکده غذایی و کشاورزی، پژوهشگاه استاندارد، کرج، ایران

معصومه محمودی میمند - کارشناس پژوهشکده غذایی و کشاورزی، پژوهشگاه استاندارد، کرج، ایران

خلاصه مقاله:

گونه مالوا نگلکتنا در طبیعت به حالت تقریباً خوابیده رشد می کند و حداکثر تا 40 سانتی متر مرتفع می شود. قسمت مورد استفاده پنیرک در ایران، گل های بنفش رنگ خشک شده آن است که معمولاً بصورت جوشانده مصرف می شود و برگ ها که در انواع غذاها بکار می روند. محل رویش گیاه در ایران نواحی البرز، اطراف تهران، شمال ایران، آذربایجان، آستارا، اصفهان، نواحی مرکزی ایران، خراسان، دامغان، سمنان، جنوب ایران، کرمان، بلوچستان و سایر نقاط می باشند. پنیرک از تیره ختمی ها است. در ایران دو گونه از آن می روید پنیرک کبیر و پنیرک صغیر. دم کرده گل های پنیرک به خاطر داشتن موسیلاژ یکی از داروهای خوب سرفه است. همچنین برای رفع سرماخوردگی، تورم دهان و گلو مصرف می شود. چون دارای خاصیت قابض ضعیف است و به عنوان ضد اسهال عمل می کند. از خوراکی آن برای مشکلات مثانه و به صورت ضماد موضعی در التیام زخم ها استفاده می شود. از رنگ آنتوسیانین آن برای مواد غذایی استفاده می شود. اثرات گل پنیرک عمدتاً مربوط به موسیلاژ و آنتوسیانین آن است که یکی از مهم ترین داروهای ضد سرفه و مفید برای رفع گرفتگی صدا است. برای اثرات بیشتر گل ها بهتر است زمان باز شدن گل ها یعنی در فصل تابستان، آنها را جمع آوری کرده و در سایه خشک نمود.

کلمات کلیدی:

پنیرک، موسیلاژ، زخم، ناراحتی تنفسی، آنتوسیانین، افسرین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/371441>

